

DOM

afsagt den 25. maj 2010 af Vestre Landsrets 10. afdeling (dommerne Annette Dellgren, Poul Hansen og Würtzen) i ankesag
V.L. B-1180-09

Part A

(advokat Henrik Ehlers, Roskilde)

mod

Konkursboet Part 1

ved kurator, advokat Finn Mejnertsen

(advokat Anne Christine Kjær Egholm, København).

Retten i Viborg har den 25. maj 2009 afsagt dom i 1. instans (BS 1-702/2007).

Påstande

For landsretten har appellanten, Part A, gentaget sine påstande for byretten om frifindelse, subsidiært mod betaling af et mindre beløb.

Indstævnte, Konkursboet Part 1 ved kurator, advokat Finn Mejnertsen, har gentaget sin principale påstand for byretten om, at Part A dømmes til at betale 1.100.000 kr. med tillæg af procesrente fra 3. maj 2007, og har subsidiært påstået stadfæstelse med den tilføjelse, at der tilkendes procesrente fra den 3. maj 2007.

Forklaringer

Part A har supplerende forklaret, at hun og Part 1 blev gift den 17. november 1990. På dette tidspunkt var det Part 1, der ejede alle værdierne. Hun ejede intet.

De indgik da ægtepagt med særeje for **Part 1** med hensyn til en række effekter, blandt andet en meget værdifuld våbensamling og en samling af antikviteter samt indestående på hans etableringskonti til en samlet værdi af over 2 mio.kr. Hun fik intet særeje. Da de fik barn i 1991, gik hun hjemme, men i 1994-95 begyndte hun at arbejde i **Part 1's** firmaer. **Part 1's** firmaer gik fremad i de følgende år, men i 2002 gik han konkurs. I forbindelse hermed mistede de næsten alt, idet hun kun fik lov at beholde nogle få ejendele, som hun kunne bevise, var hendes. Da de modtog skattekravet i 2005, sagde **Part 1**, at det var en fejl, og at det ville blive ordnet. Hun tænkte derfor ikke nærmere over dette, og hun var ikke klar over, at hun også kunne komme til at hæfte for skattekravet. De modtog så mange breve på dette tidspunkt, så hun hæftede sig ikke nærmere ved brevet fra skattemyndighederne. Det var alene **Part 1's** planer om at starte firma i Italien i 2005, der var årsag til, at hun ønskede at få oprettet en ægtepagt, og det var med tanke på et eventuelt skifte ved død, at ægtepagten skulle oprettes, ikke med tanke på, at de skulle skilles. Da **Part 1** i sommeren 2005 rejste alene hjem fra familiens ferie i Italien, og hun og børnene blev i Italien, havde de aftalt, at **Part 1** skulle ringe, når han kom til Danmark. Ved ankomsten til Danmark blev han varetægtsfængslet, og han fik derfor ikke ringet til hende i Italien. Hun var nervøs for, at der kunne være sket ham noget, inden hun senere fik oplyst, at han var blevet fængslet. Hun besluttede derfor, at nu skulle ægtepagten oprettes. I januar 2006 kunne hun mærke på **Part 1**, at der var noget galt, men det var først, da hun senere spurgte ham om årsagen, at han fortalte, at han havde været hende utro i forbindelse med en julefrokost i slutningen af december 2005. Hun gik "fuldstændig i sort" og krævede straks skilsmisse. Han har aldrig været hende utro tidligere. Da hun rykkede statsamtet for at få skilsmissen på plads, var **Part 1** på rejse i Østen, og dette var årsagen til, at hun kontaktede statsamtet, fordi hun ville have skilsmissen i orden, inden han kom hjem. Hun har modtaget lånebeløbene fra **Person 2** på de tidspunkter, der er angivet på lånedokumenterne. Hun har fortsat ikke betalt afdrag på lånene. **Part 1** bor nu i Italien. Hun har kontakt med ham, når han er i Danmark, da de jo har børn sammen. Hun har i sin ejertid foretaget forbedringer på villaen for ½ - 1 mio. kr. Hun er ikke i stand til at betale et beløb i størrelsesorden 1 mio. kr.

Part 1 har supplerende forklaret, at i 1990, da han og **Part A** blev gift, oprettede de særejeægtepagt, hvor aktiver til et par millioner kroner blev gjort til særeje for ham. **Part A** ejede intet. Ved konkursen i 2002 mistede de alt. Der er fortsat to verserende skattesager, som vil blive afsluttet i løbet af kort tid. Han har været igennem en række straffesager, der er endt med, at han kun er blevet idømt en bøde på 200.000 kr. Han føler

sig forfulgt af myndighederne, herunder også skattemyndighederne. Siden 1998 har der været rejst en skattesag om året mod ham. Hans daværende advokat, advokat Erik Flink, førte en skattesag hvert år for ham. Når han modtog en agterskrivelse fra skattemyndighederne, ”røg den derfor bare hen i bunken”. Efter advokat Erik Flinks død blev advokat **Vidne 1** advokat for ham. Det var advokat Flink, der havde foreslået oprettelse af en ægtepagt for at sikre **Part A** og børnene, hvis der skulle ske ham noget. Da han blev varetaget fængslet efter hjemkomsten fra Italien, blev han og **Part A** enige om, at ægtepagten skulle oprettes nu. Han har aldrig været **Part A** utro før i forbindelse med julefrokosten kort før nytår 2005. Den kvinde, **Vidne 4**, som han var **Part A** utro med, kendte han forud for julefrokosten, da hun havde været gift med en af hans tidligere samarbejdspartnere, som var afgået ved døden. Han bor stadig i Italien. Han kender **Person 3**, der er gift med **Vidne 3 (V3)** som underskrev lånedokumenterne som vidne. **Person 3** og **V3** bor nu i Brædstrup og har tre børn sammen.

Vidne 4 har forklaret, at hun har kendt **Part 1** gennem længere tid, idet hendes mand, der er afgået ved døden, og **Part 1** var makker. Hun mødte **Part 1** til en julefrokost mellem jul og nytår 2005. **Part 1** tog efter frokosten med hende hjem, hvor de var sammen. Hun har ikke tidligere været sammen med **Part 1**. **Part A** blev på et tidspunkt klar over, hvad der var sket, og vidnet underskrev herefter en utroskabserklæring over for statsamtet.

Procedure

Parterne har i det væsentlige gentaget deres anbringender for byretten.

Part A har vedrørende den subsidiære påstand yderligere gjort gældende, at der skal ske nedsættelse af konkursboets krav på grund af de forbedringer, som hun har bekostet på ejendommen, da hun efter konkurslovens § 75 kun skal fralægge sig berigelsen.

Konkursboet har heroverfor bestridt, at der skal nedsættelse af kravet, da skønsmandens vurdering af ejendommen er sket pr. 27. september 2005.

Landsrettens begrundelse og resultat

Ægtepagten blev oprettet i slutningen af september 2005 få måneder efter, at ToldSkat Østjylland den 9. juni 2005 havde meddelt **Part 1**, at skattemyndighederne havde til hensigt at forhøje hans skattepligtige indkomst for indkomstårene 2002 og 2003 med i alt ca. 8 mio. kr. Ved brev af 24. oktober 2005 meddelte ToldSkat Østjylland **Part 1**, at man havde forhøjet indkomsten som varslet. Den 16. december 2005 påklagede advokat Erik Flink afgørelsen til Landsskatteretten. I brev af 22. december 2005 anmodede advokaten om henstand med betalingen af restskat for indkomståret 2002, hvilket blev bevilget af Skattecenter Horsens den 23. februar 2006 på betingelse af, at der inden 14 dage blev stillet sikkerhed for betalingen af skyldig skat og arbejdsmarkedsbidrag. Ansøgningen om skilsmisse blev indgivet til statsamtet den 6. marts 2006, og skilsmissebevillingen blev udfærdiget den 15. marts 2006, efter at **Part A** dagen før telefonisk havde rykket herfor. Ifølge **Part 1's** forklaring for landsretten var det hans skatterådgiver, advokat Erik Flink, der havde foreslået oprettelse af en ægtepagt. Advokat **Vidne 1** har for byretten bl.a. forklaret, at en af årsagerne til, at **Part 1** og **Part A** ønskede ægtepagten oprettet, var **Part 1's** bekymring for, om hans nye virksomhed i Italien ville lykkes økonomisk.

På denne baggrund lægger landsretten til grund, at **Part A** og **Part 1** lod sig skille for derved at undgå, at skattevæsenet foretog udlæg i **Part A's** aktiver for **Part 1's** skattegæld i medfør af kildeskattelovens § 72, stk. 2. Det lægges endvidere til grund, at ægtepagten blev oprettet for at undgå, at halvdelen af værdien af **Part A's** aktiver ved bodelingen i forbindelse med den nært forestående skilsmisse tilfaldt **Part 1**, således at samtlige hans kreditorer herefter ville kunne søge sig fyldestgjort heri. Under disse omstændigheder indebærer oprettelsen af ægtepagten en gave fra **Part 1**, som kan omstødes i medfør af konkurslovens § 64, stk. 2. Da **Part 1** ved ægtepagtens oprettelse, der skete ca. 6 måneder før fristdagen, var insolvent, er betingelserne i konkurslovens § 64, stk. 2, for omstødelse opfyldt.

Part A har vedrørende låneaftalerne med **Person 2** forklaret, at hun fik pengene udbetalt kontant, at hun ikke satte pengene i banken, men placerede dem i sin boks, og at hun blandt andet anvendte beløbene til at købe indbo fra det tidligere hjem og til at betale udbetalingen på huset **Adresse 2**. Hun har efter sin forklaring ikke på noget tidspunkt betalt afdrag på lånene. Under disse omstændigheder, og da det endvidere lægges til grund, at et af vitterlighedsvidnerne i alle lånedokumenterne, der angiveligt er oprettet i

perioden fra 31. maj -20. oktober 2002, har anført en adresse, som han og hans samlever først blev tilmeldt i januar 2003, kan lånene efter bevisførelsen ikke anses for reelle og skal derfor hverken helt eller delvist fratrækkes omstødelseskravet.

Af skønsmandens erklæring af 11. april 2008 fremgår blandt andet, at skønsmanden havde fået oplyst, at ejendommen pr. 27. september 2005 var under kraftig modernisering, at han blev anmodet om at fastsætte ejendommens værdi pr. 27. september 2005, og at han ved vurderingen skulle tage hensyn til de vedligeholdelsesarbejder og ombygninger, der er foretaget efter den 27. september 2005. Der skal derfor ikke ske nedsættelse af omstødelseskravet for forbedringer, som **Part A** har foretaget efter denne dato.

Landsretten tager herefter konkursboets principale påstand til følge.

Part A skal betale sagsomkostninger for begge retter til Konkursboet **Part 1** med i alt 213.162,50 kr. Beløbet omfatter 33.600 kr. til retsafgift, 170.000 kr. som passende udgifter til advokatbistand og 9.562,50 kr. i godtgørelse for udgifter til syn og skøn. Landsretten har lagt vægt på sagens udfald.

Thi kendes for ret:

Appellanten, **Part A**, skal til indstævnte, Konkursboet **Part 1** ved kurator, advokat Finn Mejnertsen betale 1.100.000 kr. med tillæg af procesrente fra den 3. maj 2007.

Part A skal betale sagens omkostninger for begge retter til Konkursboet **Part 1** ved kurator, advokat Finn Mejnertsen med 213.162,50 kr.

Det idømte skal betales inden 14 dage.

Sagsomkostningerne forrentes efter rentelovens § 8 a.

Annette Dellgren

Poul Hansen

Würtzen